

Zafer Gök

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.12.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Zafer Gök

Eserleri:

Anlamayana

Mademki böyle çekip gidecektin,
Bu sevgi tohumlarını ne diye ektin?
Ektiğin yetmezmiş gibi,suyunu da verdin.
Sormasam bahar olup iyice yeşertecektin.

Alevsiz yanan odun parçası misali,
Dumanı çıkmadan söndürdün alevimi.
Oysa ben sen de bulmuştum kendimi.
Seninle alevlenir sanıyordum sevgimi.

Her insanın hayatında bir ilk vardır.
İlklerin başlangıcı mutlak heyecanlıdır.
Sende benim ilklerimden biriydin.
Bir çırpıda bütün heyecanımı bitirdin.

Diz çöküpte önünde sevgi dilenmeyeceğim.
Seninde benim gibi sevmeni isteyeceğim.
"Haklıymışsın" diyeceğin günü bekleyeceğim.
Bensizde olsa.sana mutluluk dileyeceğim.

Her şeye layıksın,benim olmasanda.
Gönlün hiç olmasın elemde tasada.
Şayet bir gün Pişman Olacaksanda,
Bir kırmızı gül bulacaksın masada.

02/06/2000

Zafer Gök

Anlatamam

Satırlara dökmek istiyorum seni,
Anlatamam diye korkuyorum her şeyini.
Hatta bir tek özelliğini.
Anlatamıyorum. Bağlıyorsun sanki kalemimi.

Yıldızlıda olsa kelimelerimin her biri,
Anlatamaz o eşsiz güzelliğini.
Kitaplar yazsam anlatamaz diyorum,
Bir tek saçının telini...

Dünyayı yakıp yıkmak geliyor içimden,
Senin beni yakıp yıktığın gibi...
Alfabeyi yeniden yazmak geçiyor içimden,
Seni anlatmak istiyorum, gözlerinin anlattığı gibi.

Kahroluyorum her akşamın oluşunda,
Sanki sabah olmayacakmış gibi.
Bazen ağlamak istiyorum kana kana,
Sanki seni bir daha görmeyecekmişim gibi.

01.01.1983(Denizli)

Zafer Gök

Bitiren Sevda

Dağ başında küçük bir pınardım,
Kendi halimde yeşil vadilere akardım.
Kurtlara, kuşlara, Ceylanlara bakardım,
Yandım diyenlerin, canına can katardım.

Yıllar yılları kovaladı, ırmak oldu bedenim.
Göz alabildiğine ovalar suladı her bir bendim.
Tam hayat bulmuşken, içimde hissettiklerim,
Bir gök gürültüsüyle, kıyamet koptu zannettim.

Şimşekler çaktı, yağmuru sağanak yaptı.
Damladan, nehir olan bedenimi, azgın sele sattı.
Öfkelenip-kükredim, ne bulduysa önüme kattı.
Çekilip çarşaf oldu kendi, beni ummana attı.

Şimdi boğuluyorum derin sularda,
Uzanabilsem sarılacağım yılanı.
Düne kadar bendim, derdi olana deva,
Beklenmedik zamanda bitirdi beni sevda.

Zafer Gök

Deniz Kızı

Sevda denizine, "Umut Filikasıyla" açılmışım.
Belki! ..Belki diyerek hep ufku gözlemişim.
Her günbatımında çaresiz yelken indirmişim.
Belki! ...diyerek "Sevdalılar" koyuna demirlemişim.

Sana değil, umuda yolculuktu çıkışım.
Belki! ...Belki bulurum diyeydi çirpinişim.
Boşuna değil, kayalara çarpıp, kıyaya vuruşum,
Belki! ...Belki duyarsın diyeydi haykırışım.

Her limana demir atışım, iskelede sabahlayışım,
Belki! Belki çıkagelirsin diyeydi, kumsalda yatışım.
Bilirsin, boşuna değil, seni denizde arayışım.
Belkisi yok artık, gelmelisin "Deniz Kızı" arkadaşım.

Bu deniz beni yutar, gemi zaten batar.
Çıkıp gelmezsen çok güneşler doğar-batar.
Sevdalılar koyunu sahili de sular basar.
Gelmezsen "Deniz Kızı" içimde kıyametler kopar.

Mahşeri yaşatma bana dünyada,
Al senin olsun elimde ne var-ne yoksa da
Ben seni sevmişim "Deniz Kızı" inanmasan da.
Senin için açılmışım "Sevda Denizine" kırık filikada.

(Andırın 24.06.2001)

Zafer Gök

Düşler Prensi

Bilinmeyen sona yol almaktayım.
Dalından kopartılmış gül gibi solmaktayım.
Her geçen yolcuya seni sormaktayım.
Attın beni karanlıklar ülkesine
Döndürdün düşler prensine.

Öğrendim ki dönen olmamış bu yola gidenden,
Kimi yemiş kafayı, kimi ölmüş veremden.
Bende sonumu farklı görmüyorum öncekilerden.
Attın beni karanlıklar ülkesine,
Döndürdün düşler prensine.

Hayal misin yoksa "Pamuk Prenses" misin?
Varılmayan ülkede, içilmeyen sihirli şerbet misin?
Ben varamadımsa, sen bu şerbetten içmez misin?
Attın beni karanlıklar ülkesine,
Döndürdün düşler prensine.

03.05.2000

Zafer GÖK

Zafer Gök

Feryat 1

Ben gözlerimi kapatıp seni düşünürken,
İçimden sevda yüklü kervanlar geçirdi.
Gönlüm tarumar olmuş hanı andırırken,
Kervancı başı başka bir hanı seçerdi.

Günlerce tekrar dalıp giderdim,
Ucu bucağı olmayan yılan yollara.
Çingirak sesleriyle kendime gelirdim,
Ümut ederdim, girersin diye kollarıma.

Kurşundan yükler binerdi omzuma.
Of bile demez, hayırlara yorardım.
Razı olurdum, seninle bir lahzama.
Gider yükünü başka hana yıkardın.

Karanlık gecede yıldızları getirmediyse,
Beklemeye hakkım yok sevme-sevme beni.
Zifiri gecede Ay'ı koymadımsa koynuna,
İstemeye hakkım yok, hiç dert etme beni.

Zafer Gök

Feryat 2

Birazdan çıkıp gideceksin,
Ardına bile bakmadan.
Ve unutacaksın yaşadıklarımızı,
Yaşadıklarımızı kafana takmadan.

Gideceksin olabildiğince uzağa,
Sevdamızı çekerek kızağa.
Ve unutarak yaptığın yanlışları,
Bir daha düşeceksin tuzağa.

Kurt kapanı gibi yollarda,
Bulacaksın kendini acımasız kollarda.
Ve aklına gelecek benden kaçışın,
Yazık, nafîle fayda etmez yalvarışım.

Zafer Gök

Gelemedin

Sana olam sevdam,
Yaşadığım tek davam.
Seninle olunca havam,
Bir ömre bedel inan.

Yaşamayı sende öğrendim desem
Her iyiliği senden senden bilsem,
Ummadığım bir anda bana gelsen,
Bende bir kez mutlu olabilsem.

Bereketi bol,altın bir başak.
İhtimalde olsa sende yaşamak.
Nasıl da zor sensizliği taşımak,
Ölümdür sensiz güne başlamak,

Sen buamları hiç bilemedin.
Göz yaşlarımı silemedin.
El alem geldi de gelemedin.
Acılarımı dindiremedin.

14/10/06

Zafer Gök

Görev Adamı

Anlamadım ben bir dama taşı mıyım?
Sahibi sürdükçe oynayan at başı mıyım?
Gelmedikçe yere çalınan okey taşı mıyım?
Anlamadım... Ama ben görev adamıyım.

Amaçsız hiç işim olmadı, bu güne kadar.
Lakin kesem dolmadı, hiç ağzına kadar.
Oysa ne yalanlara şahit oldum, taşımaz katar.
Ben yine de görev adamıyım, olmaz ki bu kadar.

Kısa yollar bulamaz oldum.
Uzağa gitmekten de yoruldum.
Doğruluk aradığım kapılardan kovuldum.
Bu yolda yalnızım, ben görev adamıyım.

İstendiğim yere gitmekten erinmedim.
İstenmediğim yerde hiç görünmedim.
Armut piş ağzıma düş diye beklemedim.
Vazife üretmedim, ben görev adamıyım.

Dansözlük yapamam, kıvırmaya aklım ermez.
Geceleri rüyalarıma gündüz günahları girmez.
İnce hesaplar uğruna uykum beni terk etmez.
Ben görev adamıyım, görev adamı iş istemez.

Bilirim ki iş ehline ulaşmadıkça;
Şaplanır batağa adım attıkça.
İçinden çıkılmaz olur, işi ehli yapmadıkça.
Görev adamıyım, sahiplenmem görev olmadıkça.

Bu demek değildir; bana değmeyen bin yaşasın.
İsterim ki yılanının başı doğmadan taşlansın.
Adamına göre iş üretme devri kapansın.
Yeter artık; işe göre adamlar işe başlasın.

09.06.2004

Zafer Gök

Hasret

Sensizliği yaşadığım gecelerde,
Yalnızlığımı sordun mu bir kere?
Sana doğru çıktığım sayısız sefere,
Hayırlar diledin mi bir kere?

Şafaklar söktüğünde bensiz,
Beni yaşadın mı hiç bensiz?
Hasretin büyüyüp olunca deniz,
Serinlemeye daldın mı bana bensiz?

Çaban oldu mu beni anlamaya,
Sensizliği yaşarken bana varmaya?
Gönlüm varmıyor sana darılmaya,
Kelimelerde yetmiyor hasreti anlatmaya.

16/06/1999

Zafer Gök

Hayata Bakış

Doğum!
Dünyaya geliş.
Birliktelikten bekleyiş,
Anne babaya en mutlu iş.
Bebeklik!
Uykusuz geceler,
Uzadıkça uzayan ninniler,
Hep çileyi çeken anneler.
Çocukluk!
Şinsice yaramazlıklar,
En olmadık zamanda haylazlıklar,
Ve yarın diye beslenen umutlar.
Gençlik!
Tam on yedi yaştır.
Duygular medceziri andırır.
En iyi ilacı zamandır.
Yirmisinde durulmaz,
Yirmi ikisinde "gem" vurulmaz.
Yirmi beşinde "yuvasız" olmaz.
Yirmi altıyı aşarsa "yar" bulunmaz.
Otuz otuz beş arası "olgunluk".
Otuz beş kırk arası "mutluluk".
Kırk elli arası "durgunluk".
Sonrası zaten belli "yorgunluk".
İhtiyarlık!
Elden ayaktan düşürmesin,
Varisleri "mirasa" düşürmesin.
Toprak diye, huzurevine düşürmesin.
Ölüm!
Doğarken ben ağlamıştım.
Anlamadan sebebini, doldu miadım.
İnşallah duasız kalmaz "mezar" başım.
10.04.2002
Zafer GÖK

Zafer Gök

Hüsnü Kuruntu

Hani pencerene bir saksı koyacaktın,
Her gün sevgimiz için sulayacaktın.
Göremediğin gün beni!
Pencere önünde sabahlayacaktın.

Kapınızın her çaldığında,
Senin elin olacaktı tokmağında.
Göremediğimde beni karşında,
Yığılıp kalacaktın oracıkta.

Bana dair her şey heyecan verecekti,
Gölge dahi geçse titretecekti.
Yazık, yalanmış anladım ki
Hepsi bir hüsnü kuruntuymuş benimki.

(Andırın 23.03.2000)

Zafer Gök

İki Vazo

Yavrular uçup gitti yuvadan
Dua ediyorum arkalarından.
Uzak dursunlar diye beladan
Selamete çıkarsın Yaradan.

Kaldık iki vazo misali,
Dokunsalar kırılırsız vallahi.

İstikbale gönderdik uzaklara,
İnşallah düşmezler tuzaklara.
Kötülükleri çekerek kızaklara,
Mutlak varırlar ulaşılmaz uzaklara.

Kaldık iki vazo misali,
Dokunsalar kırılırsız vallahi.

Evimizde bir sessizlik, bir gariplik
Koridorda top oynayan yok, bu bir acayıplık
Orta odadan ses gelmiyor, sazın teli mi kırık?
Mutfakta tıkırtı yok, Ali erken mi yatık?

Kaldık iki vazo misali,
Dokunsalar kırılırsız vallahi.

Bahadırımı çok erken saldık gurbete
Tek başına katlandı, olur olmaz çileye.
Bayram ettik on beş gün, eve geldi diye.
İnşallah daha çok gelir önümüzdeki seneye.

Kaldık iki vazo misali,
Dokunsalar kırılırsız vallahi.

Alperenim ilk kez ayrıldı yanımızdan,
Üçünü de çok çok severiz canımızdan.
İkimizde yanmışız gurbet ocağından.
Kolay değil ayrılmak ana kucağından.

Kaldık iki vazo misali,
Dokunsalar kırılırsız vallahi.

Kırık vazoda su durmaz.
Çiçek susuz hayatta olmaz.
Kapatırsak çatlakları, su sızmaz,
Vazodaki çiçeklerimiz hiç solmaz.

Kalsak ta iki vazo misali,
Olmalıyız etle tırnak misali.
Bize yetişemesin insanların hayali
Büyüsün çiçekler, olsun dünya güzeli.

10/10/2018

Zafer Gök

Kanlı Sevda

Nasıl istersen öyle yorumla,
Kurudu göz pınarlarım,kalmadı damla.
Yemin ettim,görürsem başka bir adamla,
Bedeli ağır olacak,ancak ödersin 'KANLA'

Zafer Gök

Kapılar

Kapılar açılır, kapılar kapanır.
Kim bilir kapılar ardında neler yaşanır?
Her kapının açılışında yeni bir yola başlanır.
Kapıların ardı gizemdir, gizem seninle yaşanır.

Bazı kapılar vardır, hiç kapansın istemezsin.
Bazı kapılar var ki; önünden geçmek istemezsin.
Bazı kapılar da var ki; suratına çarpıp gidersin.
Kapılar gizem dolu, çarptığının önün çökersin.

Fırtınalar kopar içeride, kapanınca göremezsin.
Kapanan kapı açılmadan içeri giremezsin.
İçeri giremediğin kapıyı anahtar olup açamazsın.
Kapılar gizem dolu, çilingir olsan da çözemezsin.

Ömür kapılardan ibaret, sen bilmesen de.
Dil en iyi anahtar, bol çeşit taşı kesende.
Hiç ummadığın anda açılır kapılar belki de.
Kapılar gizem dolu, gizemi çözmek dilinde.

Kapıların ardında yaşanır, acılar sancılar.
Kapıların ardınca saklanır bütün yalancılar.
Kapıların ardında yaşanır en büyük günahlar.
Kapılar gizem, kapıları en iyi hancılar anlar

Yolcuyuz bu hayatta, geçeceğimiz kapılar var.
Geçilecek kapıların kimi geniş kimi dar.
Yolculuğumuz bazen yağmur, bazen kar,
Geçtiğimiz her kapıda mutlak bir gizem var.

Zafer Gök

Kırmızılı Kız

Kırmızılar giyinmişsin üzerine,
Sevda mı düştü yoksa gönlüne?
Yoksa kan mı çöktü gözlerine?
Kırmızı aşka davettir,
İcap edilmezse, sonu felakettir.

Öyle güzel yakışmış ki sana kırmızı,
İnan riya yok, eylemiş diyarın yıldızı.
Nazara uğramayasın, rüyaların kızı.
Kırmızı; aşka davettir.
İcap edilmezse, sonu felakettir.

Hiç böyle görüp bakmamıştım sana,
Bir an da kapıldım sanki rüzgârına.
Bari yakma boşuna, kırmızının harına.
Kırmızı aşka davettir,
İcap edip de ulaşmamak felakettir.

Ben değil, kim görse kırmızılar içinde
Koca bir ömür geçirir senin peşinde.
Adını türkü eyler yemin olsun dilinde.
Kırmızı aşka davettir.
İcap edip de ulaşmamak felakettir.

Kırmızı güller bile senin kadar kokmuyor,
Ateş de kırmızı ama senin kadar yakmıyor.
Yıldırım çarptı sanki sensiz yürek atmıyor.
Kırmızı aşka davettir.
İcap edip de ulaşmamak felakettir.

(Andırın 27.05.2003)

Zafer Gök

Oğlum Yavuz Bahadıra

Canım oğlum senin adını,
Karıştırarak buldum, tarih sayfalarını.

Hiç kimse yönelmemişken ordularını,
Aşmak için Sina'nın kumlarını,
Ancak Yavuz aşırđı, Bahadırlarını.
Türk Bayrağı ile donattırđı,
Mısır denen ülkenin burçlarını.
Bahadırlar kapladı o,altın yaprakları.

Senin adında gizli Zaferler,
Senin adında saklı Alperenler.
Adının kıymetini bilmeyenler,
Mağlup olup ta geçilenler.

Adınla yaşa yaşadıkça öğün,
En büyük gururun olsun "Türklüğün".
Başarılarla dolsun günlüğün,
Bahtiyarım adına layık olduğun gün.

29.12.1999

Zafer GÖK

Zafer Gök

Olmayan Sevda

Sorma bana ne vakit geleceğimi,
Sorma sorma seni nasıl seveceğimi.
Bahar uyandığında,
Kırlar gelinciğe boyandığında,
Belki gelirim...
Yavru kuşlar kanatlandığında.
Sorma bana ne vakit geleceğimi,
Sorma sorma seni nasıl seveceğimi.
Akşamlarla gün pencerenden batınca,
Geceleyin sen yalnız yatınca,
Belki gelirim...
Şafakların bana atınca.
Sorma bana ne vakit geleceğimi,
Sorma sorma seni nasıl seveceğimi.
Umutların tükendiğinde,
Gündüz bile rüya gördüğünde,
Belki gelirim...
Hiçte beklemediğin bir günde.
Sorma bana ne vakit geleceğimi,
Sorma sorma seni nasıl seveceğimi.
Bir gülün tomurcuğunda,
Olmazsa goncanın damlasında,
Belki gelirim...
Kokladığın gülün kokusunda.
Sorma bana ne vakit geleceğimi,
Sorma sorma seni nasıl seveceğimi.
Bir akşam vakti ay ışığında,
Ayın yıldızları aydınlattığında,
Belki gelirim...
Kimse yoksa gönül tahtında.
Sorma bana ne vakit geleceğimi,
Sorma sorma seni nasıl seveceğimi.
Bir yaz günü güneşle,
Uç çocuk seven bir eşle,
Belki gelirim...
Kıyamet günü mahşerle.

08/06/1999

Zafer Gök

Pişman Olacaksın

Kendini ifade de, ifade bulamayanlara

Yıllar sonra daldığında,
Daldığında hatıralara,
Sararmış solmuş fotoğraflara,
Beni bulacaksın, pişman olacaksın.

Bakınca resimdeki manzaraya,
Odaklanıp kalacaksın karşı noktaya,
Sonra soracaksın kabullenmeyen kafaya.
Beni anacaksın, pişman olacaksın.

Biraz ilerde oturduğumuz masayı görüp,
Boğazındaki takıntıyla öksürüp,
İki elinle birden yanan yüzünü örtüp,
Beni anacaksın, pişman olacaksın.

Gezindiğimiz yolları,
Çiçek topladığımız kırları,
Andıkça hatıraları,
Beni bulacaksın, pişman olacaksın.

Elimdeki güle dalıp,
O,günkü tazeliğinde sanıp,
Koşacaksın vazoyu eline alıp,
Beni anacaksın, pişman olacaksın.

Kapatıp albümü,
Unutmak isteyeceksin dünü,
Tam bir bayram günü,
Beni anacaksın, pişman olacaksın.

Söylemeye korktuğum, belki de utandığım
"Yook" diyeceksin diye sakındığım,
Aklına gelecek nasıl yandığım,
Beni anacaksın, pişman olacaksın.

Bir şiir, bir şarkıda beni,
Seni nasıl yürekten sevdiğimi,
Hatırlayarak hissettiklerimi,
Beni anacaksın, pişman olacaksın.

Sende sevip yuva kuracaksın,
Telli duvaklı gelin olacaksın,
"Unuttum" diyerek anacaksın,
Beni bulacaksın, pişman olacaksın.

Mutluluğu bulamadığında,
Hayatı yoluna koyamadığında,
Seilmeye doyamadığında,
Beni anacaksın, pişman olacaksın.

Düşüncelerin berraklığını yitirdiğinde,
Umutsuzluklar sevgiyi bitirdiğinde,
Kalbin maziden bir dal getirdiğinde,
Beni anacaksın, pişman olacaksın.

(Andırın 05.01.2000)

Zafer Gök

Sana Doğru

Yollara düştüm yayan yapıldak
Eteğimde yığınlarca şakıldak
Sana doğru geliyorum,
Sevda seline kapılarak.

Çekilmez denen dertlerle,
Bitmek bilmeyen çilelerle,
Sana doğru geliyorum,
Kandırma beni hilelerle.

Mutluluk vereceğini umarak bana,
Sonsuz umutlarla bağlanarak sana,
Sana doğru geliyorum,
Bulabildiğim en temiz duygularla.

Sevgiyi paylaşmak üzere,
Sevdanı dökerek dizelere,
Sana doğru geliyorum,
Bir daha ayrılmamak üzere.

(Andırın 26.12.1999)

Zafer Gök

Sana Kalsın

İsyana vardı haykırışlarım, sana yalvarışlarım.
Anlama ihtiyacı duymadın, manasız kaldı bakışlarım.
Kırıp incitmekten hep alabildiğince sakınmıştım,
Görüyorum ki burada da yanlış yapmış, aldanmışım.

Hep dualar etmiştim, âminlerini sana yöneltmiştim,
Karanlığın içinden ufacıkta olsa bir ışık beklemiştim.
Çektiklerimi bir tebessümüne nasılda denklemiştim.
Yazık... Beklemek beklemek oldu bu yolda bitişim.

Ulaşamadım, ulaşamadıkça büyüdü, bir sıra dağ oldu sevdam.
Yaklaştıkça zirveye, daraldı nefesim, kayboldu havam.
Yoruldum, bittim artık, dayanamayacağım, senin olsun sevdan.
Sensizliği sevmişim, sana kalsın yalan-yalan dünya...

Tükenmişliğin, bitmişliğin habercisi oldun.
Bir goncaydın, gönül bağımda açmadan soldun.
Sevebildiğim en müstesna kuldun.
Kullar içinde beni sevgisizliğe mahkûm koydun.

Söz bitti artık, sukutumda isyanda.
Bir kez olsun güldürmedin beni dünyada.
Oysa dünyalar benim olacaktı, sunduğum sevdıyla.
Her şeyi sana bırakıyorum, kal tatlı belaya...

27.09.2000

Zafer Gök

Sen Neredesin

Havanın ayazı
karın beyazı
Donduruyor kanımı
Sen! Sen neredesin?

Deli deli esiyor rüzgar
Dökülüp gitti saçlar
Sensiz bomboş bu kollar
Sen! Sen neredesin?

Gece karanlık,ay yok semada
Göz yollarda,eller ise duada.
Sensiz yaşamak olmuyor dünyada
Sen! Sen neredesin?

Ömrüm geçti seni aramakla.
Varıp ulaştığım her noktada,
Hüsranı buldum,bıraktığın notta.
Sen! Sen neredesin?

İki satırda sen yaz,
Bende alayım azıcık haz.
Aramaktan yorulduğum biraz.
Sen! Sen neredesin?

Anlatacaklarım yeter oldu.
Çektiklerim beter oldu.
Şanırım çilem de doldu.
Sen! Sen neredesin?

Alem anladı derdimi,
Tek sen görmedin halimi.
Bir kez tutmak için elini,
Sen! Sen neredesin?

22.12.99

Zafer Gök

Seninle Değer

Çileler çekilmeye
Zehirler içilmeye
Sarplar geçilmeye
Seninle seninle değer.

Güller derilmeye
Sevgiler verilmeye
Buluşmak istemeye
Seninle seninle değer.

Kıymet vermeye
Hasret görmeye
Uğrunda ölmeye
Seninle seninle değer.

Uykular yitirmeye
Geceler bitirmeye
Uğrunda ölmeye
Seninle seninle değer.

Hayaller kurmaya
Yalnızlık vurmaya
Mutluluk bulmaya
Seninle seninle değer.

24.12.1999

Zafer Gök

Sevgi Pınarı

Her şey kururda, sevgi pınarı kurumaz sanırdım.
Her doğan günde yeniden-yeniden umutlanırdım.
Bir damla mutluluk düşse gönlüme kanatlanırdım.
Her kanat çırpışımda sana biraz daha yaklaşırdım.

Anladım ki sevgi pınarı da kururmuş,
Umutlar yaprak misali gazel olurmuş.

Gönlüm bir çöle düştü, vaham olmadın.
Üşüyüp donduğum gecelerde bir kez sarmadın.
Susuzluğu, yanmayı ben sende öğrendim,
Bir damla olup ta bir kez olsun serinletmedin.

Anladım ki sevgi pınarı da kururmuş,
Umutlar yaprak misali gazel olurmuş.

Sana varıp ta bağırmadımsa, sana darılmadımsa,
Geçip karşına avazım çıktığınca haykırmadımsa,
Sana olan sevdami sakız edip dillere dolamadımsa,
Sanma ki korkuyorum senden, sakın sanma.

Anladım ki sevgi pınarı da kururmuş,
Umutlar yaprak misali gazel olurmuş.

Sen isteseydin;

Kuyuların en derininden, suların en serininden,
Çıkartıp akıttırdın "Sevgi Pınarını" sevda çeşmesinden.
Her yananda bende, içmesem de dudaklarımı ıslatırdım.
Doya doya içtiğim günü, doğum günüm sayardım.

Anladım ki sevgi pınarı da kururmuş,
Umutlar yaprak misali gazel olurmuş.

20.06.2000
Zafer GÖK

Zafer Gök

Sevgiliye

Ellerin dokunmasaydı sıcacık ellerime,
Kalbim sıcaklığını duymasaydı derinliklerinde,
Sevginin sızıntıları akmasaydı damarlarımda,
Seni bu kadar ister miydim, serilir miydim yollarına?

Alıvermedin kollarına,
Dikenler diktin yollarıma.

Görmeseydi, gözlerini kör olası gözlerim.
O, heyecanı yaşamasaydı damar damar iliklerim,
Yalan çıkmasaydı, sevgiye dair bildiklerim,
Seni bu kadar bekler miydim, bu kadar ister miydim?

Alıvermedin kollarına,
Dikenler diktin yollarıma.

Duymasaydı kulaklarım o tatlı sesini,
Karıştırır mıydı, dilim harflerin sesini?
Kondurmasaydın rüyadaki o sevgi busesini,
Seni bu kadar özler miydim, gelişini iple çeker miydim?

Alıvermedin kollarına,
Dikenler diktin yollarıma.

Seni böylesine yaşamasaydım derinde,
Sonsuz bir saltanat kurmasaydın sinemde,
Seni yaşamasaydım, hem gündüz hem de gecemde,
Seni bu kadar sever miydim, bu kadar sever miydim?

Alıvermedin kollarına,
Dikenler diktin yollarıma.

Zafer Gök

Seviyorum

Hasreti ben mi koydum araya?
Gönlüm düşerken sevdaya.
Koca bir çınardım, dallarım varırken semaya,
Bak kala kaldım yollarda yaya.

Pekte önemli değil zaman ve mekân
Nerde, ne zaman kurumuş bir dal görsem,
İçimde ne fırtınalar kopar ah bir bilsen.
Anlasan da beni, bende öyle ölsem...

Ben kol kanat gererdim tüm mahlûkata
Şimşekler çakıp ta yıldırımlar indikçe tabiata.
Şimdi gel gör beni, uğradıktan sonra sevdaya
Şaşırıp kaldım hangi merhemi sürsem bu yaraya.

Koca bir çınar gibi asırlarca yaşarım sanmıştım,
Dallanıp, budaklanıp iyiden iyiye yayılmıştım.
Nerden baksan beni görürsün-görürsün sanmıştım,
Kurudum. Sevdanın yıldırım ateşine yanmışım.

Ahlar çekeceğim ama zamanı geçti biliyorum.
Elimde değil, kapılmışım bir kere istiyorum,
Kurusu da dallarım hayatı içimde hissediyorum.
Kıyametler kopsa da, mahşere kadar seviyorum.

17.10.2002

Zafer Gök

Sitem

Anladım dönüşü olmayan yola gitmekteisin,
Yalvarışım nafîle, sen yine bildiğini okuyacaksın.
Kim bilir, daha kaç gönle hüznü dokuyacaksın?
Kalbinin fethine, daha ne gemiler batıracaksın?

Sevmeyi bilmediğin belli, kalbindeki katılıktan.
Sen hiç dert yanmazsın, yokluktan, yalnızlıktan.
Kim bilir daha kaç kişiyi boğacaksın vefasızlıktan?
Kalbinin fethine, ne fidanlar sallanacak dar ağacından?

Sana yalvarmak yakarmak, boşuna bir çaba,
Senin için çektiklerim gelmez oldu hesaba.
Dilerim gönlünce mutlu olursun bu dünyada.
Ben hakkıma düşeni bırakıyorum, öbür tarafa.

Beddua etmeyeceğim, ah etmeyeceğim sana,
Benimki gibi sevgi düşsün gönül sarayına.
Sende katıl, benim katıldığım kervana.
Sende uğra, uğradığım kapılara ve boş hana.

Gör. Görde anla sevmenin ne demek olduğunu
Bir ömrün vefasızlıkla nasıl kaybolduğunu.
Anla, sevgilinin duyarsızlığını, umursamazlığını.
Öğren seven bir kalbin mecburi yalnızlığını.

(Andırın 20.10.2000)

Zafer Gök

Suçum Ne

Gönül verdim bir güzele,
Kuruttu döndüm gazele,
Yetmedi, ufaladı saldı yele.
Ben ne yaptım O güzele?
Düşürdü beni dilden dile.

Bileydim böyle sever miydim
Gelecek diye bekler miydim,
Ömrümün hatasını işler miydim?
Ben ne yaptım O güzele?
Düşürdü beni dilden dile.

Hayaller kurmuştum üstüne,
Her gece ay bana küstü de,
Ben çiçekler koydum büstüne.
Ben ne yaptım O güzele?
Düşürdü beni dilden dile.
06.04.2004

Zafer Gök

Unutma

Unutma hiçbir Şey taze kalmaz,
Ancak yapma çiçekler solmaz.
Güvenme gençliğine tazeliğine,
Anladanıp kanma yalancı güzelliğine.

Kimi göklere çıkartır güzelliğini,
Kimi anlatmakla bitiremez bir tek özelliğini.
Bilesin ki kaybettiğin gün sende tazeliğini,
Őenlendirirsin bayatların mezbeleliğini.

Unutma ve Yaşa!

Yaşadıkça haytı dolu dolu,
Bulursun sevginin yolunu.
Bulduğun gün sevgiyin kulunu,
Kırıp incitme,tut O'nun kolunu.

28/02/2000

Zafer Gök

Yaşamak Sensin

Yarın çok uzak olabilir,
Kalbim ansızın durabilir.
Ama bir gerçek var ortada;
Seni benim kadar kim sevebilir?

Anlamıyorsun şu halimi
Dinlemiyorsun kalbinin sesini
Ama bir gerçek var ortada;
Sana benim kadar kim duyar hasretini?

Odamda saksıdaki karanfil,
Bahçemde yetiştirdiğim gül,
Kırlarda kokladığım sümbül,
Sensin göğüs kafesimdeki bülbül.

Sıcacık sarıp sarmalayan kollar,
Uzadıkça uzayıp, sevdaya çıkan yollar,
Yolların sonunda mutluluğa açılan kapılar,
Sensin-sensin ömrümde tüm yaşananlar.

Bulutsuz gecede mehtaba dalmak,
Yıldızların arasında kaybolmak,
Günün ilk ışıklarında, umutla uyanmak,
Sensin-sensin tüm bunları yaşamak.

(Andırın12 Mart 2002)

Zafer Gök

Yıldız Ve Sen

Bu gecede bir yıldız kaydı gökyüzünden.
Ben mehtapta sensizliğe hüzünlenirken.
Rivayet bu ya; bir yıldız kayarsa gökyüzünden,
Mutlak birileri göçermiş yeryüzünden...

Mehtap ta kayıp giden yıldızın peşinden,
Bir şeyler akıp gitti, sanki içimden.
Tarifsiz bir acı duydum en derinden.
Sen geldin aklıma, O yıldız kayıp giderken...

Bozguna uğramış bir ordu misali,
Başkalarına kaptırdık ganimeti.
Hâlbuki biliyorduk ayrılıktaki vahameti.
Yiyemedik bize sunulan bunca nimeti...

Mehtap ta kayan yıldızla birlikte,
Sanki göçüp gittin başka bir âleme...
O günden sonra, yıldız çıkmadı bir daha geceme.
Sende doğrularcasına bırakıp gittin halime...

06.08.2000

Zafer Gök